

Til § 70

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Det foreslås som noget nyt, at der stilles krav om, at en finansiel virksomhed skal have de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af sin virksomhed og anvende disse hensigtsmæssigt.

Efter *stk. 1* skal en finansiel virksomhed have en god administrativ og regnskabsmæssig praksis, skriftlige forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder, interne kontrolprocedurer, der også omfatter medarbejderes adgang til at foretage personlige transaktioner samt betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på IT-området. Bestemmelsen blev oprindeligt foreslået i rapporten om Finanstilsynets kontrol med de danske pengeinstitutter afgivet i august 1995 af det af erhvervsministeren i februar 1995 nedsatte ekspertpanel til undersøgelse og vurdering af Finanstilsynets tilsynsmetoder ved overvågning og gennemgang af danske pengeinstitutter (Koktvedgaard-rapporten).

Stk. 1, nr. 2, giver Finanstilsynet en udtrykkelig hjemmel til at kræve, at finansielle virksomheder skal have skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsområder. Det vil afhænge af den enkelte virksomhed, hvilke aktivitetsområder, der er væsentlige for virksomheden.

Forretningsgangene skal altid omhandle de områder, som er beskrevet i bestyrelsens instruks til direktionen, jf. § 69.

Stk. 1, nr. 3, medfører, at finansielle virksomheder skal have særlige regler og kontrolforanstaltninger vedrørende alle medarbejderes personlige transaktioner med værdipapirer m.v. i den pågældende finansielle virksomhed i overensstemmelse med investerings servicedirektivet. Forretningsgangene skal f.eks. beskrive etablering af kundeforhold, oplysninger til kunder m.v.

Forslaget til *stk. 1, nr. 5*, som er nyt, fastslår, at en finansiel virksomhed skal have de ressourcer (teknik, mandskab, forretningsgange m.v.), der er nødvendige for at gennemføre de tjenesteydelser, som selskabet tilbyder. Ved »anvende disse hensigtsmæssigt« forstår, at den finansielle virksomhed skal anvende sine ressourcer til gavn for kunderne. En finansiel virksomhed kan således ikke tilbyde tjenesteydelser, som virksomheden ikke har mandskab og forretningsgange til at gennemføre på en for kunderne tilfredsstillende måde.

Stk. 2 er en harmonisering af anbefalinger indeholdt i Koktvedgaard-rapporten om, at Finanstilsynets fremadrettede tilsynsfunktion skal styrkes gennem en klarere lovgivning, herunder at Finanstilsynet i vejledninger kan fastsætte overordnede, generelle retningslinjer for pengeinstitutters forretningsgange m.v.

Retningslinjerne skal kun vedrøre overordnede områder, og der vil ikke kunne ske detailregulering af enkeltområder i disse.

Finanstilsynet drøfter retningslinjerne med den omfattede sektor, inden vejledningerne udstedes.

Det bemærkes, at der for pengeinstitutter den 30. oktober 2001 er udarbejdet en vejledning i henhold til § 15 i den gældende lov om finansiel virksomhed. Der er udarbejdet lignende vejledning for fondsmæglerselskaber den 30. april 2002.

Til § 71

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Bestemmelsen indeholder en række generelle krav til indretning og udøvelse af værdipapirhandlervirksomhed med henblik på at beskytte investorerne.

Bestemmelsen finder anvendelse på værdipapirer og valutaspotforretninger for kunder i investeringsøjemed med henblik på, at kunderne opnår fortjeneste ved kursændringer på valuta.

I henhold til investerings servicedirektivet fastsættes reglerne af hjemlandet. Bestemmelsen finder således kun anvendelse på danske værdipapirhandlere samt filialer af selskaber, der har hjemsted i et tredjeland, hvor filialen har opnået tilladelse som filial her i landet i henhold til den finansielle lovgivning.

Bestemmelsen i *stk. 1, nr. 1*, har til formål at sikre kundernes ejendomsret til deres værdipapirer og kontrakter i tilfælde af, at den værdipapirhandler, der opbevarer og forvalter kundens værdipapirer og kontrakter, træder i betalingsstandsning eller tages under konkursbehandling.

Kravet om sikring af kundernes ejendomsret gælder også for kundernes udenlandske værdipapirer og kontrakter.

Hvorledes kundernes ejendomsret sikres ved de enkelte typer af værdipapirer og kontrakter, herunder hvilken sikringsakt, der skal iagttages, og hvilke krav der må stilles til individualisering af værdipapirerne, beror på dansk eller udenlandsk rets regler herom.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 2*, om forebyggelse og håndtering af interessekonflikter medfører krav om